

Dobri Jezus. Pred nami je novo šolsko in veroučno leto. Iskreno te prosimo, stoj nam ob strani, ko se bomo srečevali z novimi izzivi. Daj, da bomo z veseljem sprejemali nova znanja ter s sovrstniki krepili naša medsebojna prijateljstva. Naj ob tem ne bomo žaljivi drug do drugega, temveč si bomo vselej medsebojno pomagali. Naj nas nebeška mati Marija spremlja na naših poteh, da bomo vselej varno prispeli v šolo in se vrnili domov. Obilno blagoslovljaj vsak naš dan. Amen.

AK

Naš blaženi Anton Martin Slomšek je bil velik mož. Ali veš morda kaj o njem? Morda vsaj to, da je bil duhovnik, kasneje prvi mariborski škof, da je prav on prenesel sedež škofije v mesto Maribor in tako ohranil na tem območju uporabo slovenskega jezika. Bil je odličen pridigar, napisal je knjigo Blaže in Nežica v nedeljski šoli, pa tudi pesem je imel rad. Njegova je recimo »V nebesih sem doma«, ki jo večkrat pojemo pri maši, ali pa morda vsem znana »En hribček bom kupil«. Škof Slomšek se je rodil istega leta kot France Prešeren (1800), umrl pa je 24. septembra 1862. 19. septembra 1999 ga je tedanji papež, sedaj že sveti, Janez Pavel II. razglasil za blaženega. Kot svojega zavetnika ga častijo: dijaki, šolarji, ekumenski delavci, šolniki, vinogradniki in vinarji.

AK

POGUMNO ALI PREDRZNO

Anton je za mizo risal s svojimi voščenkami. Ko mu je zmanjkalo beline na papirju, se je njegova cesta nadaljevala po prtu vse dalje in dalje ... do Blaževega kozarca.

»Baž, makni to!« je bil hud Anton.

Blaž ga je grdo pogledal: »Ne, ne bom, to je moj del mize!«

Anton se ni zmenil zanj, odrinil je kozarec in ga prevrnil po tleh.

»Glej ga, kako je pogumen!« je vzkliknila Neža.

Mami je želela Antona dvigniti s stola, pa je brcal kot za stavo. Podala mu je krpo: »Pridi, tole je treba pobrisati.« Antonu se je ideja zdela zanimiva, kmalu je pridno drgnil s krpo po tleh.

»Ej, mami, naslednjič bo spet polil, ker mu je zabavno brisati. Zanimivo, kako je pogumen ...« je ponovila Neža.

»Neža, to ni pogum, to je predrznost. Ampak pri majhnih otrocih verjetno niti to ne, Anton se mora pač naučiti, kaj je prav in kaj ne. Z vama je bilo enako.« Mama je splaknila Tončku krpo, da je lahko nadaljeval z drgnjenjem tal, kar mu je bilo zelo všeč.

»Kakšna pa je razlika med pogumom in predrznostjo?« je zanimalo Blaža.

»Pogum je dobro dejanje, predrznost pa slabo, kajne mami?« Neža je preverjala, ali razmišlja prav.

»Tako je. Pogumni smo, ko premagamo strah in delamo dobro ... Predrznih pa smo, ko delamo slabo.« Mami ni bila najbolj zadovoljna s svojo razlago. Da bodo otroci zares razumeli razliko, si mora izmisliti kaj bolj slikovitega.

Vzela je dva prazna lista papirja in ju nalepila na hladilnik. Na enega je Neža napisala: Predrzna dejanja. Na drugega pa: Pogumna dejanja. Otroci so ves teden zapisovali svoja dejanja in dejanja svojih prijateljev na oba papirja, da bi ob njih in pogovoru lažje prepoznali razliko med njimi.

Mami je vzela v naročje Blaža in še enkrat ponovila: »Ko ravnamo predrzno, je na koncu vedno nekdo žalosten ...« In še nekaj je zanimivo, na pogumna dejanja smo ponosni, kajne? Predrznih pa nas je sram in jih obžalujemo.«

»Pred nami je vse šolsko leto, to je ogromno časa za številna nova pogumna doživetja in izkušnje!« se je spomnil ati. Obrnil je list papirja in otroke spodbudil, naj pripravijo seznam izzivov – takih, ki zahtevajo kar nekaj poguma.

Tudi ti pripravi svojega! Pospravi ga tako, da ga boš lahko vselej pogledal, kaj pripisal ali ocenil, kako uspešen si bil s pogumnimi dejanji. Pa seveda pazi, da ne bodo predrzna prednjačila pred pogumnimi.

Po: M. Pezdir Kofol, Zakajški

Zakaj je Bogu pomembno, kako živim?

Bog želi, da bi bil srečen.

In da bi bili tudi drugi srečni.

To je včasih resnično težko.

Bog ti kaže, kako to deluje:

zato imamo zapovedi, da bi postali svobodni za dobro.

Božje zapovedi so prav tako koristne kot pravila pri igri.

Človek dobro igra nogomet le takrat, če pozna pravila.

Tako obstajajo tudi v življenju pravila, ki jih moramo poznati.

Kdor je skopuški ali kdor laže, igra napačno in nepošteno.

Kdor krade ali druge ustrahuje, je zagrešil hude prekrške.

Teror, zatiranje, izkoriščanje, rop, umor so grozljivi zločini. Uničujejo svet.

Hujši so od vsega, kar pri nogometu vodi k rdečemu kartonu ali izključitvi iz igre.

Zaradi tega trpijo zlasti revni in šibki.

Božje zapovedi jih varujejo.

Včasih te zapovedi varujejo celo pred teboj samim.

Po: Youcat za otroke